

Folkethinget oversendte Lovforslag et Skridt imøde, idet vi ønske vort Udcasts § 3 gjort ligegyldende med Folkethingsudcasts § 1, saaledes at den kirkelige Valgret foruden til Familienfædre, Enker og ugifte Mandspersoner over 30 Aar, som befinde sig i en selvstændig Stilling, ogsaa indrømmes ugifte Fruentimmer, som befinde sig i samme Vilkaar. Da dette Spørgsmaal i Forsjor var Gjenstand for en temmelig udførlig Diskussion, skal jeg ikke dvæle videre derved. Det kan vist ikke negtes, at ved dette Forslag vil Valgretten undertiden tilfalde Personer baade i By og paa Land, som just ikke have meget med det Kirkelige at gøre eller indtage nogen synderlig respektabel Stilling; men paa den anden Side forekommer det os ganske urimeligt, at den, der staar i Spidsen for en egen Husstand, ikke skal kunne udøve den samme Valgret som Manden, der repræsenterer en saadan, og at ugifte Kvinder i saa Henseende skulle være uheldigere stillede end Enker. — Ved Endringsforslaget under Nr. 2, der er stillet af et æret Mindretal, behøver jeg ikke at opholde mig, da den ærede Formand allerede har gjort opmærksom paa, at det er en simpel Konsekvens af Forslaget under Nr. 4, saaledes at det ikke kan vedtages; dersom Forslaget under Nr. 4 ikke vedtages; og ligesaa liden Anledning er der for mig til at dvæle ved Forslaget under Nr. 3, da det jo egentlig slet ikke er Andet end en Redaktionsforandring. Grunden, hvorfor Flertallet ikke tiltræder det, er, fordi det ikke finder det nødvendigt, at det saa omstændelig bestemmes i Loven, hvorledes Udvalget skal forholde sig med de det tilstillede Ansøgninger, da det følger af sig selv, at det skal gøre sig bekendt med dem, overveje dem og for Dvrigt foretage ethvert Skridt, der efter Loven er tilstedeligt, for at komme til saa nøie Kundskab om Ansøgerne som muligt. — Hovedforslaget af Mindretallet er det, der er stillet under Nr. 4. Det gaar ud paa, at der ikke skal behøves Enstemmighed i Menighedsudvalget, for at Ministeren skal være bunden til dets Indstilling om en bestemt Ansøger, men at dette skal være Tilfældet, naar $\frac{3}{4}$ af Medlemmerne ere enige. Dog har Mindretallet i Aar gjort en Indrømmelse eller

er rettere sagt gaaet ind paa en Indskrænkning heri, som ikke ifjor var under Dmtale, idet det nemlig vil gjøre denne Ret for de tre Sjerdedele af Menighedsudvalget afhængig deraf, at hele Udvalget er valgt af over Halvdelen af de Valgberettigede i Sognet. Denne Indrømmelse har imidlertid ikke kunnet bevæge Flertallet til at gaa ind paa dette Forslag, idet vi holde os overbeviste om og ikke kunne fravige denne Overbevisning, at den Gavn, den hele Lov skal stifte, væsentlig beror derpaa, at der kræves Enstemmighed, og at om ikke slet saa store, saa dog alligevel betydelige Ulemper ville flyde af Forslaget, hvis det faar det af Mindretallet foreslaaede Indhold, som der vilde fremkomme ved at vedtage det fra Folkethinget oversendte Forslag; med eet Ord: naar man ikke anser det for Lovens væsentlige Hensigt at tilvejebringe en alvorlig Forhandling mellem Mænd i Menigheden, til hvilke denne har en fortrinlig Tillid i kirkelige Anliggender, om, hvem af Ansøgerne til det ledige Præsteembede Menigheden er bedst tjent med, og et alvorligt Forsøg paa at komme overens i den Henseende, men det skal gaa efter en Stemmeslæb, som vel ikke udelukker, men dog i ethvert Fald forud svækker ethvert saadant Forsøg paa at komme overens, saa vil Loven i Stedet for at føre til en større Enighed, en større Tilfredshed i Menigheden føre til Adspjaltelse og Oplosning og til, at Mindretallet vil føle sig mere høstholdent ved den Menigheden indrømmede større Frihed, end det føler sig ved det nu Bestaaende, hvorefter Besættelsesretten tilkommer Regjeringen. I denne Overbevisning er Flertallet urokkeligt, og derfor kan det, saa gjerne det end vilde, ikke komme Mindretallet imøde og, saa villigt det erkjender dets Beredvillighed til at nærme sig Flertallet, ikke gaa ind paa dets Forslag, og jeg maa derfor fraraade det høie Thing at vedtage det.

S. Pedersen: Efter den Stilling, som Sagen har, og efter den Erfaring, man har fra forrige Aar, da endog et Flertal i Udvalget havde stillet et omtrent tilsvarende Forslag til det, jeg har tilladt mig at stille, men dette dog kun fik et forholdsvis lille Antal Stemmer for sig, gjør jeg mig